

DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-4\(44\)-171-178](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-4(44)-171-178)

УДК 330.3

JEL Classification: M10; O31; O32

Оксана Михайлівна Грубляк

кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів і кредиту
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича (Чернівці, Україна)

E-mail: o.grublyak@chnu.edu.ua, ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-7198-9747>

ResearcherID: [S-2870-2016](https://orcid.org/0000-0002-7198-9747)

Юлія Петрівна Харченко

доктор економічних наук, доцент кафедри менеджменту та адміністрування
Національний університет «Чернігівська політехніка» (Чернігів, Україна)

E-mail: ycharhenkoyp@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6181-548X>

ResearcherID: [ILI-0738-2023](https://orcid.org/0000-0001-6181-548X)

**ІННОВАЦІЙНІ ОРІЄНТИРИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ
ПІДПРИЄМСТВАМИ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ**

Стаття присвячена дослідженню інноваційних орієнтирів стратегічного управління підприємствами в умовах стрімкої цифровізації. Проаналізовано трансформацію підходів від традиційних моделей до інноваційно орієнтованої системи, що поєднує цифрові технології, аналітику даних, штучний інтелект та екосистемні моделі взаємодії. Запропоновано механізм реалізації інноваційних орієнтирів, який забезпечує підвищення гнучкості, оперативності ухвалення стратегічних рішень і конкурентоспроможності підприємств. Практичне значення дослідження полягає в можливості використання розроблених підходів для модернізації бізнес-процесів, оптимізації управління та підвищення стійкості підприємств у цифрову епоху.

Ключові слова: стратегічне управління; стратегія; цифровізація; інновації; бізнес-процеси; штучний інтелект; екосистема; інноваційний розвиток; цифрова трансформація; економічна безпека; підприємство.

Рис.: 1. Бібл.: 13.

Постановка проблеми. У сучасних умовах стрімкої цифровізації, зростання конкуренції та високої динамічності зовнішнього середовища традиційні підходи до управління підприємствами втрачають свою ефективність. Класичні моделі стратегічного планування, орієнтовані на стабільність та довгострокову прогнозованість, вже не здатні забезпечити підприємствам необхідну гнучкість і швидкість реагування на зміни. Особливої актуальності набуває формування інноваційно орієнтованої системи стратегічного управління, яка враховує цифровий контекст – нові технології, аналітику даних, цифрові бізнес-моделі та трансформацію організаційних процесів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема стратегічного управління підприємствами та його трансформації під впливом цифровізації та інноваційного розвитку широко представлена в сучасній науковій літературі. У фундаментальних працях Ansoff Н. [1] і Higgins J. [2] закладено підвалини стратегічного планування, що включають аналіз середовища, визначення місії, формування та реалізацію стратегії.

Сучасні українські дослідники розвивають ці підходи, зокрема, Захарчук Н. [3] досліджує сутність і етапність еволюції стратегічного управління підприємствами; Райковська І. [4] пропонує структурну модель сучасного стратегічного управління з визначенням ключових компонентів процесу; Коберник І. [5] підкреслює значення адаптаційності стратегічного менеджменту в умовах економічної турбулентності.

Інші публікації присвячені ролі інновацій як ключового елементу стратегічного розвитку підприємств, зокрема Патук С. [6] аналізує механізми стратегічного управління інноваційним розвитком промислових підприємств, окреслює бар'єри та можливості української промисловості; Дімітрова Т. та ін. [7] досліджують зв'язок інноваційного менеджменту зі сталим розвитком, пропонуючи інтеграцію екологічних та інноваційних стратегій; Sacanamboy-Trujillo М. та ін. [8] розвивають концепт «frugal innovation» як сучасний стратегічний інструмент у відповідь на глобальні тренди свідомого споживання.

Окрема група досліджень фокусується на цифрових трансформаціях як чиннику зміни стратегічних підходів, зокрема Гринько Т. та ін. [10] обґрунтовують необхідність інтеграції цифрових технологій у стратегічний процес управління; Гринько Т. та ін. [11] аналізують виклики для стратегічного менеджменту в цифровій економіці; Дімітрова Т. та ін. [7] також підкреслюють роль цифрових платформ та інноваційних екосистем у забезпеченні сталих стратегічних переваг.

Виділення недосліджених частин загальної проблеми. Попри значну кількість наукових праць, присвячених стратегічному управлінню та цифровій трансформації підприємств, комплексний аналіз інноваційних орієнтирів стратегічного управління в контексті цифровізації залишається недостатньо розкритим. Зокрема, малодослідженими залишаються взаємозв'язок між цифровізацією бізнес-процесів, аналітикою даних та екосистемними моделями, їхня синергія та вплив на формування цілісної інноваційно орієнтованої стратегії підприємства.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є обґрунтування інноваційних орієнтирів стратегічного управління підприємствами в умовах цифровізації та розроблення механізму їх практичної реалізації для підвищення конкурентоспроможності і стратегічної стійкості бізнесу.

Виклад основного матеріалу. Стратегічне управління підприємством – це системний, цілеспрямований процес формування, реалізації та корекції стратегії підприємства, який забезпечує узгодження внутрішніх можливостей організації з умовами зовнішнього середовища та довгостроковими цілями.

У історичному контексті поняття «стратегічне управління» пройшло кілька стадій розвитку. Так, Захарчук Н. окреслює еволюцію стратегічного управління підприємством, зокрема виділяє: початковий етап (реактивна адаптація, довгострокове планування); згодом стратегічне управління доповнилося новими парадигмами – управління стратегічними можливостями; а потім – управління в умовах реального часу [3].

Райковська І., досліджуючи сучасні підходи до тлумачення суті стратегічного управління, виокремлює кілька його ключових підмоделей:

- процесний підхід, коли стратегія – це серія взаємопов'язаних етапів;
- цільовий підхід, орієнтований на досягнення довгострокових цілей та результатів;
- системний/комплексний підхід, коли стратегічне управління охоплює не лише планування, а й інтеграцію ресурсів, аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища, ризик-менеджмент, інновації, адаптацію [10].

Таким чином, традиційні підходи до розуміння стратегічного управління підприємством базувалися на стабільному середовищі, передбачуваних ринках та чітко визначених ресурсах. У такій моделі підприємство використовувало внутрішні ресурси або конкурентні переваги, виходячи з наявних можливостей.

Сучасні автори, зокрема Коберник І., розглядають стратегічне управління як інтегрований та безперервний процес, що включає стратегічний аналіз, визначення місії та цілей, формування стратегій, їх реалізацію, а також постійний моніторинг і коригування відповідно до змін зовнішнього середовища [5]. Такий підхід підкреслює динамічний характер стратегічного управління та орієнтацію на адаптивність, що є ключовим у нестабільних ринкових умовах.

Однак сучасний етап розвитку економіки визначається суттєвими змінами, пов'язаними з цифровізацією, появою нових технологічних платформ, зростанням ролі даних і прискоренням інноваційних циклів. Тому традиційної адаптації до змін вже недостатньо: підприємства мають не лише реагувати, а й проактивно формувати власні конкурентні переваги через інновації та цифрові рішення.

Тому відбувається закономірний перехід від класичного трактування стратегічного управління до його інноваційно орієнтованої концепції, яка передбачає інтеграцію цифрових технологій, аналітику даних, штучного інтелекту, платформних рішень та екосистемних моделей у стратегічний процес. Такий підхід дозволяє:

- оперативно оновлювати бізнес-моделі;
- забезпечувати глибший аналіз середовища завдяки цифровим даним;
- прискорювати ухвалення рішень;
- підвищувати гнучкість і здатність до інновацій;
- створювати нові джерела цінності на основі цифрових продуктів та сервісів.

Таким чином, врахування змін зовнішнього середовища, про яке говорить Коберник І. [5], стає основою для еволюції стратегічного управління в бік інноваційності та цифрової трансформації. Стратегічний процес уже не зводиться лише до планування та контролю, а перетворюється на інноваційний, технологічно підсилений механізм, що забезпечує довгострокову стійкість і конкурентоспроможність підприємства в умовах цифрової економіки.

Зі зміною підходів змінюються фундаментальні складові того, що вважається стратегічним управлінням. Стратегія перестає бути лише планом – вона стає динамічною моделлю, здатною адаптуватися до змін; стратегічне управління – процесом безперервним, гнучким, інтерактивним [9]. Основою конкурентної переваги стають не тільки ресурси чи капітал, а здатність до інновацій, цифрової трансформації, швидкого реагування, створення нових бізнес-моделей та цінності [6]. Управління виходить за межі внутрішніх процесів підприємства – стратегія охоплює інформаційні, технологічні, організаційні, ринкові аспекти; впроваджуються принципи відкритих інновацій, кооперації, екосистем [11].

Отже, у сучасному контексті стратегічне управління підприємствами – це динамічна, багатоаспектна, системна діяльність, спрямована на оптимальне поєднання внутрішніх ресурсів і зовнішніх викликів з метою довгострокового розвитку, адаптації до змін, інновацій та забезпечення конкурентоспроможності і стійкості. Це не просто планування на майбутнє, а безперервне управління – аналіз, прогнозування, корекція, інновації, ресурсне забезпечення, стратегічне мислення та готовність до змін.

У сучасних умовах, з огляду на цифровізацію, глобалізацію, нестабільність, стратегічне управління є фундаментальною складовою успішного функціонування, розвитку та забезпечення економічної безпеки підприємства.

Узагальнення сучасних підходів до тлумачення стратегічного управління підприємствами свідчить, що цифрова трансформація істотно змінює як сам зміст стратегічних рішень, так і інструменти їх реалізації. Якщо класичні моделі, на кшталт концепції Коберника І., акцентують увагу на цілісності стратегічного процесу та необхідності безперервного реагування на зміни зовнішнього середовища [5], то сучасні умови вимагають розширення цього підходу завдяки інтеграції інновацій та цифрових технологій.

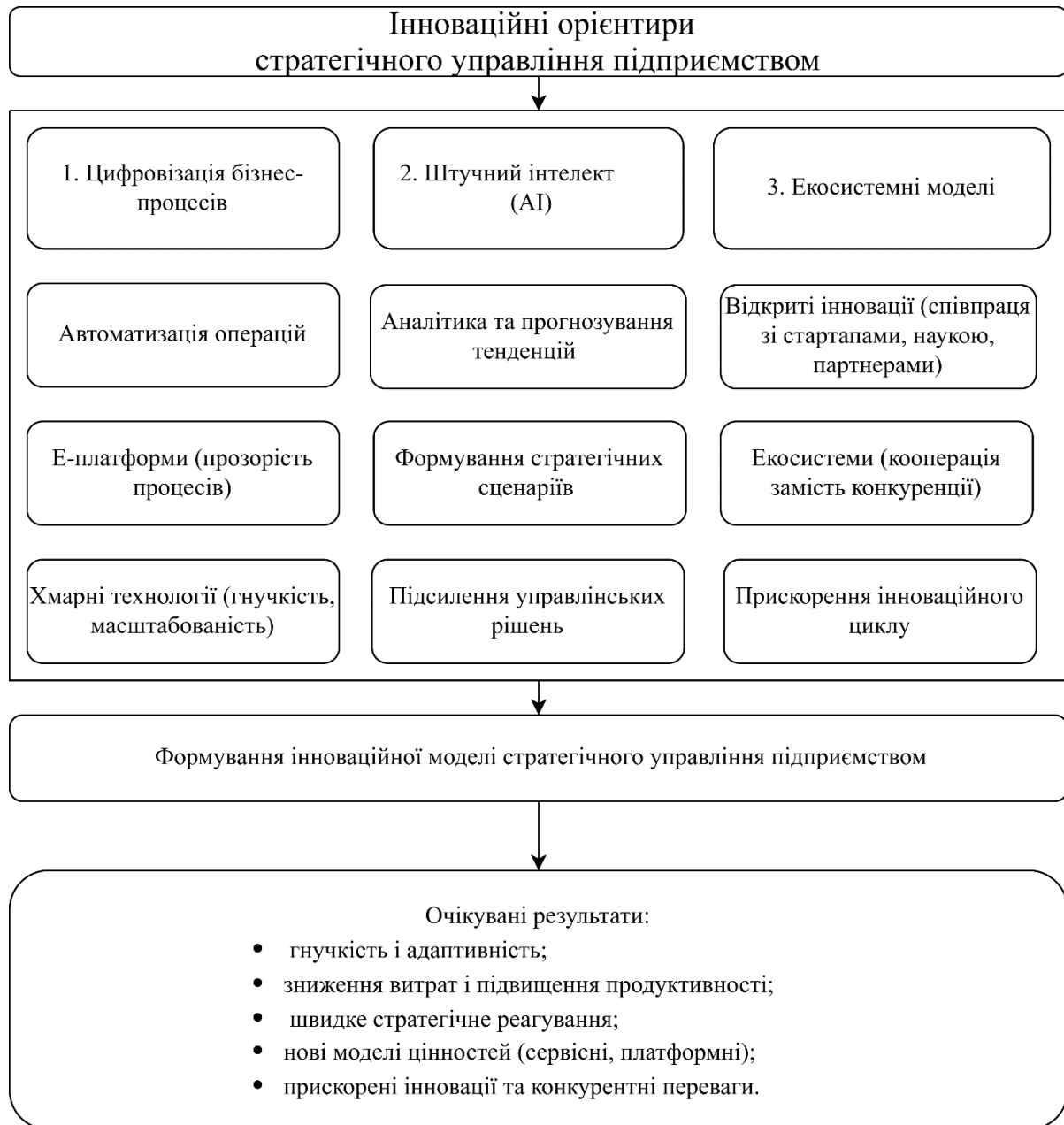
Саме цифровізація, зростання ролі даних, інтенсивність технологічних змін та поява платформних бізнес-моделей сформували нову площину стратегічного управління, у якій ключовими стають інноваційні орієнтири розвитку. У такій парадигмі стратегічне управління уже не лише відповідає на зовнішні виклики, а проактивно використовує цифрові та інноваційні інструменти для формування стійких конкурентних переваг.

Відповідно, виникає потреба в систематизації цих інноваційних орієнтирів та визначенні того, як саме вони взаємодіють між собою у стратегічному процесі. Ключовими напрямками, що визначають сучасну логіку інноваційно орієнтованого стратегічного управління, є:

- цифровізація бізнес-процесів, яка забезпечує автоматизацію, ефективність та прозорість;

- використання штучного інтелекту та аналітики даних, що посилюють обґрунтованість управлінських рішень;
 - екосистемні моделі та відкриті інновації, які створюють нові можливості для співпраці та прискорення інноваційного розвитку.

Поєднання цих орієнтирів дозволило побудувати цілісний механізм інноваційного стратегічного управління підприємствами, що відображає їх взаємозв'язок та взаємне посилення (рис. 1).

*Рис. 1. Механізм реалізації інноваційних орієнтирів
стратегічного управління підприємствами в умовах цифровізації*

Джерело: сформовано авторами на основі [9; 12; 13].

Запропонована схема демонструє, що механізми реалізації інноваційних орієнтирів стратегічного управління функціонують не ізольовано, а як взаємопов'язана система, у якій кожен елемент підсилює інші та формує нову модель розвитку підприємства в умовах цифровізації.

У межах механізму цифровізація формує дані та нові цифрові процеси; штучний інтелект забезпечує їхню аналітичну цінність і підсилює стратегічні рішення; екосистемні взаємодії відкривають доступ до інновацій та створюють додаткові джерела розвитку. Таким чином, сформована модель демонструє циклічну та взаємопідсилюючу природу інноваційних орієнтирів, що визначають нову якість стратегічного управління в умовах цифрової економіки.

1. Взаємозв'язок між цифровізацією, даними та аналітичними технологіями. Першим етапом є цифровізація бізнес-процесів, яка забезпечує автоматизацію операцій, переведення ключових функцій на електронні платформи та використання хмарних технологій. Це не лише підвищує операційну ефективність, а і створює великий масив даних, що відображає реальну діяльність підприємства в режимі реального часу. Ці дані стають основою для роботи аналітичних інструментів і систем штучного інтелекту. Тобто цифровізація генерує дані, AI забезпечує їх аналіз і стратегічну інтерпретацію.

2. Штучний інтелект формує другий блок механізму – він не просто опрацьовує дані, а перетворює їх на цінні управлінські знання. AI дозволяє прогнозувати ринкові тенденції, моделювати стратегічні сценарії, визначати найоптимальніші альтернативи розвитку та підсилювати стратегічні рішення достовірними фактами. Саме аналітика даних і AI створюють умови для появи інновацій, оскільки надають підприємству здатність діяти випереджально, швидко реагувати на зміни та виявляти нові можливості для розвитку. Тобто AI забезпечує передбачуваність, яка генерує інноваційні управлінські рішення.

3. Наступним елементом механізму є перехід до екосистемних моделей та відкритих інновацій. Сучасні підприємства все частіше виходять за межі традиційної конкуренції і починають взаємодіяти з партнерами, університетами, стартапами, технологічними компаніями. Це дає змогу прискорити інноваційний цикл; знизити витрати на розробку продуктів; отримати доступ до нових технологій і ринків; концентрувати ресурси на ключових компетенціях. Екосистеми стирають межі між компаніями, споживачами та зовнішніми інноваційними середовищами. У цьому середовищі знову виникає новий потік даних, що повертається в попередні механізми цифровізації та AI-аналітики, створюючи замкнений цикл розвитку. Тобто інновації формують екосистеми, а екосистеми генерують нові дані.

Таким чином, між усіма трьома напрямками виникає синергія: цифровізація створює інфраструктуру та дані; штучний інтелект перетворює дані на прогнози, сценарії та інноваційні рішення; екосистеми забезпечують швидке впровадження інновацій і доступ до зовнішніх ресурсів, нові екосистемні процеси знову створюють дані, які повертаються в цифрові системи та AI. Цей цикл є безперервним, і з кожним обертом підприємство стає більш ефективним, технологічним та конкурентоспроможним.

Завдяки взаємопов'язаності трьох механізмів підприємство отримує комплексні стратегічні переваги:

- підвищення конкурентоспроможності за рахунок інноваційності та швидкості реагування;
- зростання стійкості до кризових і непередбачуваних зовнішніх змін;
- підвищення продуктивності та зниження витрат унаслідок автоматизації;
- формування нових бізнес-моделей (сервісних, платформних, клієнтоорієнтованих);
- гнучкість стратегічного управління та здатність підприємства адаптуватися до цифрової економіки.

Висновки і пропозиції. Цифровізація, штучний інтелект та екосистемні моделі формують взаємопов'язану систему механізмів, яка визначає сучасні інноваційні орієнтири стратегічного управління підприємствами. Цифровізація створює технологічну основу й інформаційний ресурс для автоматизації та оптимізації бізнес-процесів. Штучний інте-

лект забезпечує глибоку аналітику, прогнозування ринкових змін і підтримку стратегічних рішень на основі великих даних. Екосистемні моделі, базовані на відкритих інноваціях і кооперації, прискорюють інноваційний цикл, знижують трансакційні витрати й забезпечують підприємству доступ до зовнішніх знань і технологій.

Поєднання цих трьох напрямів створює синергійний ефект, який сприяє підвищенню конкурентоспроможності, стратегічної гнучкості та стійкості підприємства до зовнішніх викликів. Сформована інноваційна модель стратегічного управління відповідає вимогам цифрової економіки та забезпечує підприємствам можливість здійснювати випереджальний розвиток, ефективно використовувати дані та створювати нові джерела цінності.

З огляду на виявлені тенденції цифрової трансформації та визначені інноваційні орієнтири стратегічного управління, доцільно запропонувати такі напрями вдосконалення управлінських підходів підприємств:

1. Поглиблення цифровізації бізнес-процесів і розвиток цифрових бізнес-моделей – активізувати впровадження цифрових платформ, автоматизації, хмарних сервісів та платформних і сервісних моделей створення цінності. Це забезпечить ефективність, прозорість та гнучкість стратегічного управління.

2. Інтеграція штучного інтелекту й аналітики даних у стратегічний процес – підприємствам доцільно використовувати інструменти прогнозової аналітики, AI-рішення та сценарне моделювання для підсилення обґрунтованості стратегічних рішень, підвищення точності та швидкості реагування на зміни ринку.

3. Формування інноваційних екосистем і розвиток цифрових компетентностей персоналу – розширювати партнерські мережі з науковими установами, IT-компаніями та стартапами, а також інвестувати в розвиток цифрових навичок працівників. Це створює середовище для інновацій, прискорює трансформаційні процеси й посилює стратегічну стійкість підприємства.

Список використаних джерел

1. Ansoff H. I. *Corporate Strategy: An Analytic Approach to Business Policy for Growth and Expansion* / H. I. Ansoff. – New York : McGraw-Hill, 1965.
2. Higgins J. M. *Organizational Policy and Strategic Management: Text and Cases* / J. M. Higgins. – Chicago: The Dryden Press, 1983. – 237 p.
3. Захарчук Н. Сутність та еволюція стратегічного управління підприємствами / Н. Захарчук // *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*. – 2022. – № 312(6(2)). – С. 110-114. DOI: [https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-312-6\(2\)-20](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-312-6(2)-20).
4. Райковська І. Т. Модель сучасного стратегічного управління підприємством: зміст і компоненти / І. Т. Райковська // *Вісник ЖДТУ: Економіка, управління та адміністрування*. – 2015. – № 3(73). – С. 106–119. DOI: [https://doi.org/10.26642/jen-2015-3\(73\)-106-119](https://doi.org/10.26642/jen-2015-3(73)-106-119).
5. Kobernyk I. Strategic management in conditions of modern economic turbulence: approaches and practice / I. Kobernyk // *Journal Management*. – 2024. – Issue 2 (40). DOI: 10.30857/2415-3206.2024.2.5.
6. Patuk S. Стратегічне управління інноваційним розвитком промислових підприємств України / Patuk S. // *Європейський науковий журнал Економічних та Фінансових інновацій*. – 2025. – № 2(16). С. 222-230. DOI: <https://doi.org/10.32750/2025-0221>.
7. Strategic Innovative Management and Sustainable Development of Industrial Enterprises / Dimitrova T., Komandrovskaya V., Marinov M., Taranenko A. // *Socium Economics Ecology*. – 2025. – № 9. – Pp. 77-89. DOI: <https://doi.org/10.61954/2616-7107/2025.9.1-7>.
8. Sacanamboy-Trujillo M., Escandón-Barbosa D. Frugal Innovation: An Effective Approach to Address Global Conscious Consumption Patterns in the Context of Sustainable Development / Sacanamboy-Trujillo M., Escandón-Barbosa D. // *Business Strategy & Development*. – 2025. – № 8. DOI: <https://doi.org/10.1108/MD-04-2023-065810>.
9. Грубляк О. Ринкова капіталізація компаній: інвестиційні орієнтири / О. Грубляк, А. Жаворонок, В. Харабара // *Актуальні проблеми розвитку економіки регіону*. – 2025. – Вип. 2(21). – С. 216–227. DOI: <https://doi.org/10.15330/apred.2.21.216-227>.

10. Гринько Т. Стратегічне управління підприємством в умовах цифрової економіки / Т. Гринько, Т. Гвініашвілі, М. Каліберда // Економіка та суспільство. – 2023. – № 50. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-71>.
11. Grynko T. Strategic Business Management in the Digital Economy / T. Grynko, T. Hviniashevili // Challenges and Issues of Modern Science. – 2024. – № 2. – Pp. 372-376. URL: <https://cims.fti.dp.ua/j/article/view/126>.
12. Financial and intangible factors explaining the market value of firms: Evidence from the Romanian capital market / I. Andrioaia, I. Dascalu, V. Grosu, C.G. Cosmulese, A. Zhavoronok, H. Pinkas // Accounting and Financial Control. – 2025. – Vol. 6(1). – Pp. 60-68. DOI: [https://doi.org/10.21511/afc.06\(1\).2025.06](https://doi.org/10.21511/afc.06(1).2025.06).
13. The Impact of Artificial Intelligence on the Development of the Digital Business Ecosystem / A. Shlapak, A. Zhavoronok, N. Vdovenko, O. Bilousov, D. Horban, D. Krylov // RISUS – Journal on Innovation and Sustainability. – 2025. – Vol. 16(2). – Pp. 180-193. DOI: <http://doi.org/10.23925/2179-3565.2025v16i2p180-193>.

References

1. Ansoff, H. I. (1965). *Corporate Strategy: An Analytic Approach to Business Policy for Growth and Expansion*. New York: McGraw-Hill.
2. Higgins, J. M. (1983). *Organizational Policy and Strategic Management: Text and Cases*. Chicago: The Dryden Press.
3. Zacharchuk, N. (2022). Sutnist ta evoliutsiia stratehichnoho upravlinnia pidpriemstvamy [Essence and evolution of strategic management of enterprises]. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, 312(6(2)), 110-114. [https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-312-6\(2\)-20](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-312-6(2)-20).
4. Raikivska, I. T. (2015). Model suchasnoho stratehichnoho upravlinnia pidpriemstvom: zmist i komponenty [Model of modern strategic management of the enterprise: content and components]. *Visnyk ZhDTU: Ekonomika, upravlinnia ta administruvannia – Visnyk ZhDTU: Ekonomika, upravlinnia ta administruvannia*, 3(73), 106-119. [https://doi.org/10.26642/jen-2015-3\(73\)-106-119](https://doi.org/10.26642/jen-2015-3(73)-106-119).
5. Kobernyk, I. (2024). Strategic management in conditions of modern economic turbulence: approaches and practice. *Journal Management*, 2(40). <https://doi.org/10.30857/2415-3206.2024.2.5>.
6. Patuk, S. (2025). Stratehichne upravlinnia innovatsiynym rozvytkom promyslovykh pidpriemstv Ukrainy [Strategic management of innovative development of industrial enterprises of Ukraine]. *Yevropeyskyi naukovyi zhurnal ekonomichnykh ta finansovykh innovatsii – European Scientific Journal of Economic and Financial Innovation*, 2(16), 222-230. <https://doi.org/10.32750/2025-0221>.
7. Dimitrova, T., Komandrovskaya, V., Marinov, M., & Taranenko, A. (2025). Strategic innovative management and sustainable development of industrial enterprises. *Socium Economics Ecology*, 9, 77-89. <https://doi.org/10.61954/2616-7107/2025.9.1-7>.
8. Sacanamboy-Trujillo, M., & Escandón-Barbosa, D. (2025). Frugal innovation: An effective approach to address global conscious consumption patterns in the context of sustainable development. *Business Strategy & Development*, 8. <https://doi.org/10.1108/MD-04-2023-065810>.
9. Hrubliak, O., Zhavoronok, A., & Kharabara, V. (2025). Rynkova kapitalizatsiia kompanii: investytsiini oriientyry [Market Capitalization of Companies: Investment Guidelines]. *Aktualni problemy rozvytku ekonomiky rehionu – The Actual Problems of Regional Economy Development*, 2(21), 216-227. <https://doi.org/10.15330/apred.2.21.216-227>.
10. Hrynko, T., Hviniashevili, T., & Kaliberda, M. (2023). Stratehichne upravlinnia pidpriemstvom v umovakh tsyfrovoyi ekonomiky [Strategic management of the enterprise in the conditions of digital economy]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and society*, 50. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-71>.
11. Grynko, T., & Hviniashevili, T. (2024). Strategic business management in the digital economy. *Challenges and Issues of Modern Science*, 2, 372-376. <https://cims.fti.dp.ua/j/article/view/126>.
12. Andrioaia, I.; Dascalu, I., Grosu, V.; Cosmulese, C.G., Zhavoronok, A., & Pinkas, H. (2025). Financial and intangible factors explaining the market value of firms: Evidence from the Romanian capital market. *Accounting and Financial Control*, 6(1), 60-68. [https://doi.org/10.21511/afc.06\(1\).2025.06](https://doi.org/10.21511/afc.06(1).2025.06).
13. Shlapak, A., Zhavoronok, A., Vdovenko, N., Bilousov, O., Horban, D., & Krylov, D. (2025). The Impact of Artificial Intelligence on the Development of the Digital Business Ecosystem. *RISUS – Journal on Innovation and Sustainability*, 16(2), 180-193. <http://doi.org/10.23925/2179-3565.2025v16i2p180-193>.

Отримано 27.11.2025

UDC 330.3

Oksana Hrubliak

PhD in Economic Sciences, Associate Professor,

Associate Professor of the Department of Finance and Credit

Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University (Chernivtsi, Ukraine)

E-mail: o.grublyak@chnu.edu.ua. ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-7198-9747>

ResearcherID: S-2870-2016

Yuliia Kharchenko

Doctor of Economics, Associate Professor of the Department of Management and Administration,

Chernihiv Polytechnic National University (Chernihiv, Ukraine)

E-mail: ycharhenkoyp@gmail.com. ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6181-548X>

ResearcherID: ILI-0738-2023

INNOVATIVE ORIENTATIONS OF STRATEGIC MANAGEMENT OF ENTERPRISES IN THE CONTEXT OF DIGITALIZATION

In the modern context of rapid digitalization, market globalization, and intense competition, innovation has become a decisive factor for ensuring sustainable development, competitiveness, and strategic resilience of enterprises. The relevance of this study is driven by the need to rethink and update traditional approaches to strategic management in light of the new challenges posed by the digital economy, including the speed of change, large volumes of data, the implementation of artificial intelligence, and the development of open innovation ecosystems.

This article examines the innovative orientations of strategic management of enterprises under digitalization. An analysis of contemporary scientific concepts is conducted, demonstrating the evolution of the interpretation of strategic management—from classical models to integrated systems that combine digitalization of business processes, the use of big data analytics and artificial intelligence, as well as the development of partnership ecosystems and open innovations.

Based on the generalization of theoretical approaches, a mechanism for implementing innovative orientations is proposed, which involves the introduction of digital platforms, cloud technologies, intelligent analytics, and the formation of co-operative ecosystems involving startups, research institutions, and IT companies. It is shown that the synergistic interaction of these components forms a dynamic model of innovative development, which ensures faster strategic decision-making, flexibility in adapting to market changes, and the expansion of business opportunities.

The practical significance of the study lies in the possibility of applying the proposed mechanism to develop modern innovative strategies, improve management processes, enhance business process efficiency, and ensure the resilience of enterprises amid digital transformation. The results of the work may be useful for enterprise leaders, strategic managers, innovation management specialists, and researchers involved in digital economy and business development issues.

Keywords: strategic management; strategy; digitalization; innovation; business processes; artificial intelligence; ecosystem; innovative development; digital transformation; economic security; enterprise.

Fig.: 1. References: 13.